

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor

H O T Ă R Ă R E nr. 3-98/2025

cu privire la examinarea contestației depuse de către Vladislav Căruceru, împotriva deciziei de încetare a procedurii disciplinare din 21.05.2025 în privința procurorilor Petru Iarmaliuc și Elena Cazacov,-

mun. Chișinău

26 septembrie 2025

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președinte – Alexandru Lozan

Membrii – Eugenia Zubco, Viorel Beiu, Constantin Șuşu, Oleg Televca, Pavel Țurcan, Vitalie Sîli,

examinând în ședință deschisă contestația depusă de către cet. Vladislav Căruceru, împotriva deciziei de încetare a procedurii disciplinare din 21.05.2025 în privința procurorilor Petru Iarmaliuc și Elena Cazacov, audiind informația prezentată de către membrul raportor, domnul Sîli Vitalie -

C O N S T A T Ă :

La 03.04.2025, Vladislav Căruceru, a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor, pe faptul pretinselor abateri disciplinare comise de către procurorii Petru Iarmaliuc și Elena Cazacov.

Conform competenței, sesizarea menționată supra, a fost redirecționată pentru verificare Inspecției procurorilor, unde a fost înregistrată la data de 10.04.2025, fiindu-i acordat nr. de corespondență XXs/25.

Prin decizia Inspecției procurorilor, la 21.05.2025 s-a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor Petru Iarmaliuc și Elena Cazacov, din motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

La 30.05.2025, Vladislav Căruceru, a depus la Colegiul de disciplină și etică contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 21.05.2025 și a solicitat admiterea acesteia, cu anularea Deciziei menționate și emiterea unei noi decizii prin care să fie constatată abaterea disciplinară în acțiunile procurorilor Petru Iarmaliuc și Elena Cazacov.

Contestația domnului Vladislav Căruceru este depusă în limba română, conține elementele de bază necesare unui astfel de document, este semnată olograf de autor.

Din perspectiva art. 49 alin. (4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei, la Colegiul de disciplină și etică.

Decizia din 21.05.2025 emisă în procedura disciplinară nr.65s/25 de către inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Constantin Miron a fost contestată la data de 30.05.2025, fiind depusă în termenul prevăzut de lege.

Prin urmare, Colegiul constată că sesizarea corespunde cerințelor de formă și conținut înaintate și este respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva

deciziei Inspecției procurorilor.

Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abateră disciplinară

Prin sesizarea depusă, autorul acesteia, Vladislav Căruceru (procuror în Secția urmărire penală a Procuraturii Generale), informează despre aspecte constatate în activitatea procurorilor Petru Iarmaliuc, la moment, delegat în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Elena Cazacov, la moment, exercită funcția de procuror, adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, și Dumitru Robu, procuror, adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii Pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, și a solicitat întreprinderea măsurilor legale pentru tragerea la răspundere disciplinară a acestora pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute la art.6 alin.(3) lit. a), art.38 lit. a) și c) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.327, art.328 și art.303 din Codul penal.

Astfel, la 07.02.2020, în conformitate cu atribuțiile de serviciu, autorul sesizării a deferit justiției cauza penală de acuzare a lui Viorel Morari (ex-procuror-șef al Procuraturii Anticorupție în perioada aprilie 2016 - aprilie 2019 și septembrie 2019 - ianuarie 2020), pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) și b¹), art. 332 alin. (2) lit. b) și art. 303 alin. (3) din Codul penal.

La moment, autorul sesizării reprezintă acuzarea de stat în dosarul de învinuire a lui Viorel Morari (examinat de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, de un complet de judecată format din Angela Catană – președinte de ședință, Petru Păun – judecător, și Ana Cucerescu – judecător raportor, cauza cu nr. x-xxxxxxx-xx-x-xxxxxxx), fiind fixate pentru data de 15.05.2025, ora 10:00, dezbateri judiciare.

La data de 27.02.2020, prin ordonanța Procurorului General Alexandr Stoianoglo, autorului sesizării i-a fost încredințată instrumentarea cauzei penale cu nr. XXXXXXXX, pornită la 27.02.2020, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 324 alin. (3) lit. a) și b), art. 325 alin. (3) lit. a) și a¹), art. 326 alin. (3) lit. a), art. 328 alin. (3) lit. b) și d) din Codul penal.

Cercetările în cauza nr. XXXXXXXX vizau existența unei activități infracționale extrem de elaborate a mai multor persoane, cu implicarea lui Viorel Morari și Roman Statnii.

La data de 22.10.2021, unul dintre învinuiții în cauza nr. XXXXXXXX, și anume Xxxxxx Xxxxxx, a depus o plângere pe acțiunile autorului sesizării, în care a reținut că acesta „... știind că nu este vinovat, l-a atras neîntemeiat la răspundere penală, a exercitat presiuni asupra lui prin dispunerea măsurii preventive de arest și aplicarea sechestrului pentru a-l constrânge să facă declarații ce nu corespund realității, a fabricat probe și a comis un șir de ilegalități pe care le consideră ca fiind abuzuri și depășire a atribuțiilor de serviciu, săvârșite în scop cupid și urmărind alte interese personale ...”.

În temeiul procesului penal inițiat la sesizarea lui Xxxxxx Xxxxxx, la 01.12.2021, Procurorul General interimar Dumitru Robu (ex-procuror în Procuratura Anticorupție în perioada 25.07.2016 – 01.03.2018) a inițiat ancheta penală în privința autorului sesizării, pe faptul pretinsei constrângeri exercitate la 29.09.2021 asupra

unui martor în dosarul penal cu nr. XXXXXXXX, și anume cetățeanul Xxxxxx Xxxxxx.

Această cauză este pendinte în instanța de judecată, fiindu-i atribuit numărul x-xxxxxxx-xx-x-xxxxxxx, în care autorul sesizării are statut de inculpat.

Cu titlu de adnotare, se prescrie a se accentua că realizarea anchetei penale în cauza în care autorul sesizării are calitatea de inculpat i-a fost încredințată procurorului Petru Iarmaliuc, delegat (promovat) în Procuratura Anticorupție imediat după numirea, la data de 06.10.2021, în funcția de Procuror General interimar a lui Dumitru Robu.

Autorul menționează că procurorul Petru Iarmaliuc, în perioada 13.03.2017 –13.10.2017, a exercitat în cadrul Procuraturii Anticorupție funcția de consultant al procurorului, iar de la 16.10.2017 până la 07.06.2019 a efectuat activități de voluntariat. Important în această privință este și faptul că, în intervalul de timp de la 15.10.2021 până la 01.08.2022, funcția de procuror-șef interimar al Procuraturii Anticorupție a fost exercitată de procurorul Elena Cazacov.

În context, se impune a se atenționa că anterior deținerii acestei funcții, Elena Cazacov a exercitat funcția de procuror în Procuratura Anticorupție din 07.06.2018, adică până în anul 2019, fiind, la fel, subalterna lui Viorel Morari și colegă cu Roman Statnii.

Până a deține funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, procurorul Elena Cazacov a activat în funcția de procuror în Secția combatere a traficului de ființe umane a Procuraturii Generale, unde a mai activat și procurorul Dumitru Robu, iar șeful lor a fost Eduard Bulat.

În ceea ce privește relațiile interpersonale, autorul menționează că Elena Cazacov nu este doar colegă cu persoanele menționate, ci și prietenă de familie cu aceștia, în special cu Vladislav Bobrov, cu care își petrece vacanțele și sărbătorile.

În luna august 2016, în ajunul reformei organelor procuraturii, Elena Cazacov a fost transferată de la Secția combaterea traficului de ființe umane a Procuraturii Generale la Procuratura Anticorupție, la inițiativa lui Eduard Bulat și cu aprobarea lui Viorel Morari.

Delegarea procurorului Petru Iarmaliuc la Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale a avut loc în condițiile în care, în cadrul acestei instituții, funcția de șef interimar era deținută de Victor Furtună, cumnatul lui Dorin Compan – considerat un apropiat și ucenic al tandemului Viorel Morari și Eduard Bulat.

Funcția de adjunct a fost ocupată, până recent, de Vladislav Bobrov – cumătrul lui Viorel Morari, iar ulterior, Dumitru Robu a preluat coordonarea acuzării de stat în cadrul aceleiași subdiviziuni, unde este delegat Petru Iarmaliuc.

În continuare, la data de 05.12.2021, autorului sesizării i-a fost instalată tehnică specială în biroul de serviciu, după ce, la data de 03.12.2021, a fost audiat în calitate de bănuit, acțiuni realizate de procurorul Petru Iarmaliuc.

După atribuirea statutului procesual de bănuit, până la retragerea, la 16.12.2021, a respectivei cauze penale, în data de 10.12.2021, la șase zile, în birourile de serviciu nr. 46 și nr. 44, amplasate în incinta Procuraturii Generale, precum și la domiciliu și în automobilul autorului sesizării, au fost efectuate percheziții, în cadrul cărora au fost ridicate dispozitive electronice – computere, stick-uri, inclusiv telefonul mobil,

care, având în vedere natura infracțiunii incriminate acestuia, nu aveau legătură cu stabilirea adevărului în cauză.

Cu alte cuvinte, era preconizată expedierea cauzei penale în care figura ex-procurorul în Procuratura Anticorupție Roman Statnii în instanța de judecată pentru examinare în fond, lucru verificabil prin metodatele fișierului ce conține rechizitoriul în cauza nr. XXXXXXXXX.

Înlăturarea impedimentului menționat a fost inițiată în data de 12.12.2019, într-o zi de duminică și ziua de naștere a unuia dintre copiii autorului sesizării, prin începerea transcrierii informațiilor corespunzătoare în incinta Inspectoratului Național al Poliției, la subdiviziunea specializată în domeniul tehnologiilor informaționale.

Procedura a durat până la data de 13.12.2021, când informația stocată pe dispozitivele relevante a fost transmisă efectiv. Ulterior, în loc ca urmărirea penală să fie finalizată într-un termen cât mai scurt, autorul sesizării a fost chemat cu diverse prilejuri la Procuratura Anticorupție pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, fiind lăsat intenționat să aștepte mai mult decât ora stabilită pentru înfățișare.

După acest tratament, la data de 28.01.2022 (vineri), în ajunul Zilei Procuraturii, care se sărbătorește anual la 29 ianuarie, autorului sesizării i-a fost înaintată învinuirea, la data de 31.01.2022, de către Dumitru Robu, care cunoștea cu certitudine, de la curatorul său Eduard Bulat, că dosarul penal privind delapidările de la SA „Metalferos” urma să fie trimis în instanță pentru examinare în fond.

Totodată, la 31.01.2022 a fost formulat un demers privind suspendarea din funcție a autorului sesizării, cu șapte zile înainte de trimiterea cauzei penale în judecată. În urma examinării cererii lui XXXXXX XXXXXX, depuse la 03.12.2021, la trei zile după pornirea urmăririi penale în privința autorului sesizării și în ziua atribuirii acestuia a calității procesuale de bănuît, la 16.12.2021, D. Robu, abuzând de funcția de Procuror General interimar și fără a face declarație de abținere, a retras cauza penală nr. XXXXXXXXX din gestiunea autorului sesizării și a transmis-o procurorului pentru misiuni speciale din cadrul Procuraturii Generale, Ruslan Toma, cu ulterioara readresare a acesteia către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

În final, la 16.05.2023, procurorul Dorel Zatic din cadrul acestei procuraturi a dispus scoaterea integrală de sub urmărire penală a învinuitului Roman Statnii, pe motiv că la acel moment fapta nu întrunea elementele infracțiunii.

În acest context, se impune a fi menționat faptul că, la momentul adoptării, la 16.05.2023, a soluției în cauza nr. XXXXXXXXX în privința învinuitului Roman Statnii, care viza în mod direct și pe fostul procuror-șef al Procuraturii Anticorupție Viorel Morari, funcția de procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale era și este exercitată de Victor Furtună – cumnatul lui Dorin Compan, care, la rândul său, este amicul, discipolul și prietenul lui Eduard Bulat.

Adjunctul-interimar al procurorului-șef în acea perioadă era Vladislav Bobrov – cumătrul lui Viorel Morari, toți fiind procurori în Procuratura Anticorupție și persoane de încredere, apropiate lui Viorel Morari și Dumitru Robu.

În altă privință, se impune a se accentua că, în baza unui denunț, la 18.12.2019, Procurorul General a pornit urmărirea penală în cauza nr. XXXXXXXXX, în temeiul art. 324 alin. (3) lit. a) și b) din Codul penal, atât în privința angajaților Ministerului

Afacerilor Interne, cât și a procurorilor menționați în denunț – Eduard Bulat și Dumitru Robu. Această cauză a fost ulterior conexată cu dosarul penal privind delapidările de la SA „XXXXXXXXXX”, aflat, la momentul faptelor descrise, în gestiunea autorului sesizării. Pe lângă acestea, autorul sesizării a exercitat urmărirea penală și în cauza nr. XXXXXXXX, privind abuzurile comise de către angajați ai Ministerului Afacerilor Interne și procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție, inclusiv în privința lui Dumitru Robu, împotriva căruia au fost dispuse măsuri speciale de investigație.

La data de 02.04.2025, verificând adresa electronică de serviciu x.xxxxxxxx@xxxxxxx.md, autorul sesizării a constatat că procurorul Petru Iarmaliuc, aflat în subordinea lui Dumitru Robu, a expediat, de pe adresa x.xxxxxxxx@xxxxxxx.md, la data de 01.04.2025, ora 16:57, o citație cu nr. xxx/24-xxxx din 01.04.2025, prin care l-a citat pentru data de 04.04.2025, ora 14:00, pentru înaintarea unor noi acuzații în baza art. 283 Cod de procedură penală.

În cadrul cauzei penale nr. XXXXXXXX, lui Roman Statnîi și XXXXXX XXXXXX le-a fost atribuit statutul procesual de învinuit. În aceeași cauză, cetățeanul XXXXXX XXXXXX a fost audiat în calitate de martor al acuzații.

În cauza cu nr. x-xxxxxxx-xx-1-xxxxxxx, XXXXXX XXXXXX a primit statutul procesual de martor, atribuit de procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Petru Iarmaliuc, iar XXXXXX XXXXXX și Roman Statnîi au primit statutul de victimă și parte vătămată.

La data de 26.01.2022, avocatul XXXXXX XXXXXX a anexat la cauza penală cu nr. x-xxxxxxx-xx-x-xxxxxxx mandatul Seria MA nr. xxxxxxxx, de acordare a asistenței juridice martorului XXXXXX XXXXXX, participând la acțiunea procesuală de confruntare cu autorul sesizării, desfășurată la data de 27.01.2022, precum și la alte acțiuni procesuale.

Același avocat, XXXXXX XXXXXX, a anexat la actele cauzei penale cu nr. x-xxxxxxx-xx-x-xxxxxxx mandatul Seria MA nr. xxxxxxxx, fără dată, eliberat în baza contractului de asistență juridică nr. xx din 17.09.2021, prin care era împuternicită să acorde asistență juridică victimei XXXXXX XXXXXX.

În cadrul ședințelor de judecată anterioare, avocatul XXXXXX XXXXXX a acționat în calitate de reprezentant al părții vătămate, cetățeanul XXXXXX XXXXXX. Același avocat, XXXXXX XXXXXX, a eliberat mandatul Seria MA nr. xxxxxxxx din 18.05.2023, semnat la rubrica „Semnătura clientului” de către XXXXXX XXXXXX, în baza căruia a fost împuternicită să acorde asistență juridică ÎCS „XXXXX XXXXX” SA, recunoscută în calitate de parte vătămată în persoana lui XXXXXX XXXXXX.

Din analiza atentă a cronologiei traseului profesional al lui Viorel Morari, Dumitru Robu, Roman Statnîi, Elena Cazacov, Victor Furtună, Vladislav Bobrov, precum și Petru Iarmaliuc, reiese că toți aceștia au activat, în anumite intervale de timp, în cadrul Procuraturii Anticorupție, sub conducerea nemijlocită a lui Viorel Morari și Eduard Bulat, în subdiviziunile Procuraturii Generale.

Se impune a fi menționat că lucrul într-o echipă, pe parcursul mai multor ani, generează în mod natural înțelegere și cunoaștere reciprocă, concesi și sprijin mutual, consolidând inclusiv relații de prietenie ori alte tipuri de legături interpersonale, ceea ce contribuie la formarea unei memorii instituționale.

Legăturile profesionale și/sau personale dintre procurori și foști procurori, în speță, privite chiar și individual, sunt suficiente pentru a justifica, în mod obiectiv,

existența unor îndoieli rezonabile privind imparțialitatea reprezentanților Procuraturii Anticorupție în „actul de justiție” aplicat autorului sesizării, acestea fiind consolidate și de existența dependenței profesionale, financiare și ierarhice dintre respectivele persoane.

Această concluzie este susținută de faptul promovării, prin delegare, a lui Petru Iarmaliuc în funcția de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție, precum și a Elenei Cazacov în funcția de procuror-șef interimar al aceleiași procuraturi specializate, aceștia fiind astfel plasați ierarhic sub autoritatea lui Dumitru Robu – cel care i-a promovat – și beneficiind, de asemenea, de o salarizare superioară, corespunzătoare funcțiilor ocupate.

În continuare, existența unui caracter vădit arbitrar al acțiunilor Procuraturii Anticorupție și ale Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale în anchetarea și acuzarea autorului sesizării, derivat din aceleași legături profesionale și/sau personale între procurori și foști procurori, este susținută de următoarele elemente: denunțul a fost depus la 22.10.2021, la o distanță de 23 de zile de la presupusa faptă – 29.09.2021; autorul denunțului este XXXXXX XXXXXX, învinuit în cauza penală împreună cu ex-procurorul Roman Statnîi, și nu persoana pretins constrânsă, căreia, de altfel, i s-a atribuit statut procesual de martor în acel dosar; instituirea procedurii procesual penale de retragere a cauzei penale în care figurau Viorel Morari și Roman Statnîi – foști colegi ai lui Dumitru Robu, Elena Cazacov și Petru Iarmaliuc – a avut loc în faza de finalizare a urmăririi penale, în pofida faptului că fusese întocmit proiectul rechizitoriului; soluția adoptată la 16.05.2023, prin care Roman Statnîi a fost scos de sub urmărire penală, nu a fost emisă de Procuratura Anticorupție, cum s-a procedat în cazul autorului sesizării, ci de Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Această practică arată că instituțiile implicate au conștientizat faptul că menținerea cauzei în gestiunea Procuraturii Anticorupție, în care erau vizate acțiunile unor foști colegi, ar putea sugera, în percepția unui observator independent, o lipsă de neutralitate.

Totodată, încredințarea cauzei unui procuror din cadrul Procuraturii Generale, în locul transferului către o procuratură specializată, a avut la bază considerente de colegialitate. Cu titlu de precizare, autorul sesizării a indicat că refuzul de începere a urmăririi penale constituie un act fictiv, care nu poate fi calificat decât ca un truc procedural.

Decizia respectivă a fost emisă nu de către Procuratura Anticorupție, așa cum s-a întâmplat în cazul autorului sesizării, ci de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, condusă de Victor Furtună – cumnatul lui Dorin Compan, acesta din urmă fiind un apropiat și discipol al lui Eduard Bulat.

Adjunctul interimar al procurorului-șef din acea perioadă era Vladislav Bobrov – cumătrul lui Viorel Morari. Toate aceste persoane au activat în cadrul Procuraturii Anticorupție și erau considerate apropiați ai lui Viorel Morari și Dumitru Robu.

Acest fapt confirmă încă o dată că menținerea cauzei în gestiunea Procuraturii Anticorupție ar fi creat, în percepția unui observator obiectiv, aparența lipsei de imparțialitate, iar transmiterea cauzei către un procuror din cadrul Procuraturii Generale, și nu către o altă procuratură specializată, s-a bazat pe rațiuni de colegialitate.

Aceste legături, existente între procurori și foști procurori în cazul dat, analizate din perspectiva activității procesual-penale desfășurate de autorul sesizării în privința unora dintre aceștia, relevă existența unor probleme serioase privind imparțialitatea, nu doar la nivel individual, ci în ceea ce privește întreaga componență a procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție.

Activitatea procesual-penală desfășurată de autorul sesizării a avut efecte negative nu doar asupra unor persoane concrete, ci și asupra imaginii instituționale a Procuraturii Anticorupție, ceea ce a determinat, la rândul său, adoptarea de către reprezentanții procuraturii specializate a unor măsuri menite să răstoarne percepția publică formată, prin favorizarea foștilor colegi și deferirea justiției a autorului sesizării.

În special, ipoteza menționată reiese din modul de soluționare a cererii formulate în cadrul audierii autorului sesizării, desfășurată la data de 30.05.2023, în calitate de învinuit, prin care s-a solicitat retragerea cauzei penale de la Procuratura Anticorupție și transmiterea acesteia către un alt organ de urmărire penală.

În acest context, procurorul Petru Iarmaliuc, pregătind proiectul ordonanței de respingere a cererii, deși cunoștea cu certitudine că soluționarea acesteia ține de competența exclusivă a Procurorului General, a recunoscut în cuprinsul actului procedural faptul că persoanele ante menționate au activat împreună în cadrul Procuraturii Anticorupție.

Cu toate acestea, a indicat că „... n-au fost stabilite careva circumstanțe obiective, care ar servi drept temei pentru înaintarea unui demers către Procurorul General sau adjunctul său în vederea retragerii și transmiterii cauzei menționate în gestiunea altui organ de urmărire penală, argumentele solicitantului invocate în acest context urmând a fi recunoscute ca declarative, invocate artificial în scopul apariției unei iluzii privind imparțialitatea procurorului Petru Iarmaliuc, care nu au fost constatate”.

Prin această acțiune, procurorul Petru Iarmaliuc, acționând în interesele foștilor colegi, a indus intenționat în eroare pe procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin, prezentându-i spre semnare un act procedural ce conține elemente vădite de ultra vires (depășirea atribuțiilor de serviciu).

Se menționează că situația devine cu atât mai gravă în contextul punerii în mișcare a acțiunii penale în privința autorului sesizării de către o persoană – Dumitru Robu – care fusese anterior anchetat chiar de către acesta, fapt care contravine oricărui raționament de logică elementară.

Prin prisma elementelor expuse în punctele anterioare ale prezentei sesizări, se impune constatarea caracterului imperativ al cererii de abținere a întregului corp de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție, precum și al celor din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Această cerere se justifică prin importanța majoră care trebuie acordată aparenței de imparțialitate și existenței unei situații de natură să genereze îndoieli legitime. De altfel, o asemenea cerere nu ar fi avut ca efect paralizarea sistemului judiciar, întrucât aceste procuraturi nu reprezintă instanțe de ultim grad și nici o jurisdicție restrânsă, care să justifice standarde diminuate cu privire la abținerea procurorilor.

Împrejurările reliefate denotă o încălcare conștientă, din partea procurorului Petru Iarmaliuc, a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 19 alin. (2), art. 54 alin. (1) pct. 1), art. 257,

art. 270, art. 271 din Codul de procedură penală, art. 3 alin. (4), art. 6 alin. (1) și alin. (2) lit. c), art. 34 alin. (1) din Legea nr. 3/2016.

De asemenea, procurorii Elena Cazacov și Dumitru Robu au încălcat, la rândul lor, prevederile art. 6 din Convenție, art. 19 alin. (2), art. 54 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală și art. 3 alin. (4), art. 6 alin. (1) și alin. (2) lit. c), art. 34 alin. (1) din Legea nr. 3/2016.

Acțiunile acestora reflectă nu doar un exces de putere și abuz în serviciu – fapte sancționate de art. 328 și art. 327 din Codul penal – ci și un amestec vădit în desfășurarea anchetei penale în cauza nr. XXXXXXXX, cauză care se afla în faza de finalizare și urma să fie deferită justiției.

Acest amestec a fost realizat cu scopul de a pune capăt urmăririi penale în privința colegilor și apropiaților, fiind subtil disimulat prin inițierea unei urmăriri penale fabricate, bazate pe un scenariu fals, împotriva autorului sesizării.

În ceea ce privește situația de fapt referitoare la participarea avocatului XXXXXX XXXXXX, rezultă că aceasta a acordat asistență juridică lui XXXXXX XXXXXX începând cu data de 17.09.2021, adică în perioada în care acesta, împreună cu cetățeanul Roman Statnii, dețineau statutul de învinuit în cauza penală nr. XXXXXXXX, fiind acuzați de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 și art. 328 din Codul penal.

Concomitent, cetățeanul XXXXXX XXXXXX a avut și continuă să aibă statutul de martor în cauza de învinuire a lui XXXXXX XXXXXX și Roman Statnii, inclusiv în cauza aflată pe rolul instanței de judecată.

În cauza pendinte, atât XXXXXX XXXXXX, cât și XXXXXX XXXXXX, au fost apărați de avocatul XXXXXX XXXXXX, până la momentul în care a fost formulată, în fața instanței de judecată, cererea de înlocuire a acesteia, ocazie cu care avocatul menționat a renunțat la reprezentarea intereselor martorului XXXXXX XXXXXX.

Această situație constituie un conflict evident de interese, asumat în mod conștient de procurorul Petru Iarmaliuc, prin acceptarea asistenței juridice acordate de avocatul XXXXXX XXXXXX, manifestat inclusiv prin contradicțiile evidente dintre interesele martorului XXXXXX XXXXXX și cele ale părților vătămate.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul de procedură penală, martor este persoana care nu are calitatea de subiect procesual principal sau parte în procesul penal. În cadrul procesului penal, un martor nu poate fi reprezentat de avocatul unei părți ori al unui subiect procesual principal, întrucât o asemenea situație contravine principiului imparțialității și al înlăturării oricărei aparente de părtinire, reflectând grija legiuitorului de a elimina orice prezumție de subiectivism. Principiul „nemo testis idoneus in re sua” interzice ca o persoană să fie martor în propria cauză.

Aceasta nu este doar o cerință procedurală, ci o garanție fundamentală a exercitării cu bună-credință a dreptului la apărare și a respectării raporturilor judiciare corecte. Asigurarea unei asistențe juridice calificate presupune respectarea legii și acceptarea regulilor profesiei de avocat.

Prin urmare, avocatul – fie că asistă, fie că reprezintă o parte sau un subiect procesual principal – nu își poate exercita obiectiv mandatul în situația în care este constrâns de poziția anterioară de avocat al martorului, în special dacă declarațiile acestuia sunt contrare intereselor părții reprezentate. În ipoteza în care avocatul deținea deja cunoștințe despre faptele sau împrejurările relevante anterior încheierii contractului de asistență juridică, acesta avea obligația, în baza normelor deontologice, să acționeze cu integritate, să informeze martorul XXXXXX XXXXXX

despre riscul juridic implicat și să-l îndrume, fie de la început, fie din momentul audierii sale ca martor, să angajeze un alt avocat.

Astfel, la momentul încheierii contractului de asistență juridică cu martorul XXXXXX XXXXXX, avocatul XXXXXX XXXXXX, aflată în situația reglementată de normele legale, era conștientă că, odată cu asistarea acestuia în calitate de martor și, simultan, cu apărarea intereselor părților vătămate, nu mai putea garanta exercitarea deplină a dreptului la apărare.

În această situație, procurorul avea obligația să solicite abținerea avocatului de la acordarea asistenței juridice martorului și să propună angajarea unui alt avocat, având în vedere că în Republica Moldova există un număr suficient de avocați calificați, capabili să asigure apărarea în mod profesionist.

Relația de încredere client–avocat nu poate justifica persistarea într-o situație de conflict de interese. Prin urmare, în ipoteza în care avocatul unei părți vătămate sau al unui subiect procesual principal apără, în aceeași cauză, interesele unui martor care formulează declarații favorabile respectivei părți, exercitarea mandatului devine un act de alterare gravă a actului de justiție.

Această stare de fapt reprezintă o veritabilă ficțiune juridică, având drept scop obținerea unei condamnări arbitrare a autorului sesizării într-o cauză fabricată de Petru Iarmaliuc, Elena Cazacov și Dumitru Robu. De asemenea, se constată că avocatul în cauză nu a fost aleasă întâmplător.

XXXXXX XXXXXX este fost director-adjunct al Centrului Național Anticorupție, cunoscută ca fiind o apropiată a lui Viorel Morari. În numeroase apariții televizate și declarații publice, aceasta s-a exprimat în termeni elogioși la adresa lui Viorel Morari, susținând că orice acțiune îndreptată împotriva acestuia reprezintă o ilegalitate.

Mai mult, în contextul unui așa-zis linșaj mediatic și în încercarea de promovare a imaginii fostei conduceri a Procuraturii Anticorupție, XXXXXX XXXXXX a elaborat, împreună cu XXXXXX XXXXXX, un studiu intitulat „XXXXXX XXXXXX”, ambele fiind cunoscute susținătoare ale lui Viorel Morari.

În acest sens, autorul sesizării solicită verificarea aspectelor reliefate în adresarea înaintată, considerând că acțiunile procurorilor vizați întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art.6 alin.(3) lit.a),c),d),h),j), art.38 lit.a),c),e¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspekția procurorilor

Din analiza materialelor administrate, Inspekția procurorilor a constatat că autorul sesizării, invocă pretense abateri disciplinare comise de procurori în cadrul instrumentării a două cauze penale, și anume nr.XXXXXXXXXX care este pendinte la judecătoria Chișinău sediul Buiucani și alta, nr.XXXXXXXXXX care este în exercitare la PCCOCS.

Urmărirea penală în cauza numărul XXXXXXXXXXX, a fost pornită la 01.02.2022 de către Procurorul General interimar, în privința procurorului Căruceru Vladislav, în temeiul bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.344 alin.(1) din Codul penal.

Prin ordonanța Procurorul General interimar din 01.02.2022, exercitarea urmăririi penale a fost dispusă Procuraturii Anticorupție.

În temeiul rezoluției procurorului – șef interimar al Procuraturii Anticorupție din 01.02.2022, cauza penală a fost repartizată procurorului Iarmaliuc Petru, pentru exercitarea urmăririi penale.

La 29.04.2022, dl Căruceru Vladislav a fost pus sub învinuire și înaintată acuzarea privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.344 alin.(1) din Codul penal.

La 14.08.2023, prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului – șef al Procuraturii Anticorupție, Iachimovschi Octavian, cauza penală penală numărul XXXXXXXX, a fost retrasă din gestiunea procurorului Iarmaliuc Petru, în legătură cu sistarea delegării acestuia în Procuratura Anticorupție, din cauza intervenirii unor modificări de lege, și transmisă procurorului Disculțu Vasile, pentru continuarea urmăririi penale. La 20.03.2024, adjunctului interimar al procurorului – șef al Procuraturii Anticorupție, Iachimovschi Octavian, a formulat un demers către Procurorul General interimar, prin care a solicitat retragerea cauzei penale de la Procuratura Anticorupție și dispunerea efectuării în continuare a urmăririi penale de către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Prin ordonanța Procurorului General interimar Munteanu Ion, din 20.03.2024, s-a dispus retragerea cauzei penale nr. XXXXXXXXX de la Procuratura Anticorupție și transmiterea acesteia Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, pentru efectuarea în continuare a urmăririi.

Prin rezoluția procurorului – șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din 02.04.2022 și rezoluția adjunctului interimar al procurorului – șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din 02.04.2024, cauza penală a fost repartizată procurorului Bîzgan Marta, pentru exercitarea urmăririi penale.

În legătură cu expirarea termenului delegării procurorului Bîzgan Marta în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, prin ordonanța procurorului-șef interimar al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din 05.02.2025, cauza penală nr. XXXXXXXXX, a fost retrasă de la procurorul Bîzgan Marta și transmisă pentru exercitarea urmăririi penale în continuare, procurorului delegat în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Iarmaliuc Petru.

Din materiale reiese că, urmărirea penală în prezenta cauză, de la pornire până în prezent, a fost exercitată de trei procurori Disculțu Vasile, Bîzgan Marta și Iarmaliuc Petru.

La 04.04.2025 ora 14:00, dl Căruceru Vladislav, a fost citat pentru a i se aduce la cunoștință o nouă acuzație. În aceeași zi, dl Căruceru a informat procurorul că este în imposibilitate de a se prezenta, deoarece avocatul său este implicat în alte activități procesuale, respectiv, acțiunea a fost reprogramată pentru data de 07 aprilie 2025, ora 11:00.

La 07.04.2025, ora 10:48, a notificat prin e-mail procurorul că, în legătură cu imposibilitatea apărătorului ales de a se înfățișa la procuror, nu va putea fi prezent la data de 07.04.2025, ora 11:00, în cauza nr. XXXXXXXXX, și a solicitat reprogramarea acțiunii planificate pentru o altă dată, deoarece avocatul nu a răspuns la apelurile sale.

Astfel, acțiunea a fost reprogramată pentru 11 aprilie 2025, ora 10:00, dată la care dl Căruceru s-a prezentat cu avocatul ales, Xxxxxx Xxxxxx, fiind notificat

despre completarea acuzării, cu realizarea cerințelor art.283 alin.(1) din Codul de procedură penală.

Pe parcurs, de către dl Căruceru Vladislav au fost înaintate mai multe cereri de recuzare a procurorului Petru Iarmaliuc, inclusiv solicitând retragerea cauzei penale de la PCCOCS cu transmiterea altui organ de urmărire penală, cu excepția Procuraturii Anticorupție, motivând imparțialitate, pe motiv că Viorel Morari, Dumitru Robu, Roman Statnîi, Elena Cazacov, Victor Furtuna și Petru Iarmaliuc au activat împreună în cadrul Procuraturii Anticorupție, sub conducerea nemijlocit al lui Viorel Morari.

Prin ordonanța Procurorului General Ion Munteanu din 16.04.2025 s-a respins cererea de recuzare a întregului corp de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție și a procurorilor V.Furtuna, D.Robu, P.Iarmaliuc din cadrul PCCOCS.

În motivarea hotărârii Procurorului General este menționat că,, solicitarea din cererea de recuzare înaintată de către numitul XXXXXX XXXXXX prin care solicită soluționarea cererii de către unul din Adjuncții Procurorului General, având în vedere că în materialele cauzei penale pendinte în fața autorității judecătorești este rezoluția Procurorului General Ion Munteanu, executată de către acesta în funcția de adjunct interimar al Procuraturii Anticorupție, de repartizare a cauzei penale pentru exercitarea urmăririi penale de către Petru Iarmaliuc.

Astfel, solicitarea dată nu reprezintă în sine nici după înfățișare nici după conținut o cerere de recuzare a Procurorului General care să conțină elemente factice și obiective prevăzute de art.33 și art.54 din Codul de procedură penală, or potrivit prevederilor art. 54 alin.(5), pct. 1) din același Cod, cererea de recuzare în privința Procurorului General se examinează de către un judecător al Curții Supreme de Justiție.

Din cele menționate supra consideră obiectiv ca cererea de recuzare a procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție și a procurorilor Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, V. Furtuna, D. Robu și P. Iarmaliuc, să fie examinată de către Procurorul General.

Argumentele invocate de învinuitul Vladislav Căruceru în partea ce ține de lipsa încrederii față de procurorii din cadrul Procuraturii Anticorupție și a procurorilor PCCOCS V.Furtuna, D.Robu și P.Iarmaliuc, este de precizat că careva dubii sau suspiciuni cu privire la obiectivitatea și nepărtinirea procurorului nu pot servi drept argument justificat pentru recuzarea acestora, atât timp cât nu există fapte dovedite care să dea naștere la îndoieli în ce privește imparțialitatea lor.

Expunerea voluminoasă și argumentele aduse în cererea de recuzare înaintată de Vladislav Căruceru, de fapt se rezumă la idea principală în care se invocă dezacordul cu anumite acțiuni procesuale efectuate în privința sa, precum și anumite decizii adoptate de către procuror în cauzele penale nr.XXXXXXXXXX, XXXXXXXX și la examinarea cauzelor penale pendinte în instanța de judecată.

Un alt aspect important în viziunea învinuitului, îl reprezintă legăturile profesionale și personale între ex procurori și procurori din cadrul PCCOCS și Procuraturii Anticorupție, care ar putea afecta percepția imparțialității anchetei în privința sa. Totuși, aceste afirmații nu sunt susținute de dovezi obiective care să indice o încălcare a principiilor de imparțialitate și obiectivitate în procesul penal”.

Cu referire la alegațiile autorului sesizării în privința acțiunilor întreprinse de procurori în cauza penală nr. XXXXXXXX, este de menționat că această cauză

penală în prezent este în curs de examinare de către Judecătoria Chișinău sediul Buiucani.

Potrivit prevederilor art.297 alin.(4) din Codul de procedură penală **„Toate cererile, plângerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza”**.

În acest sens, este de remarcat acel fapt că, lecturând sesizarea observăm că sunt argumente identice cu cele invocate în cererile adresate instanței de judecată care examinează cauza penală în care Căruceru are statut de inculpat, fiind învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.309, 315 alin.(2) Cod penal.

Astfel, sunt alegeri identice, pe care instanța de judecată deja s-a expus, și anume:

Prin încheierea din 04.03.2024, judecătorul Guzun Denis a respins ca fiind neîntemeiată cererea de recuzare formulată de către Căruceru Vladislav. Instanța de judecată a constatat și a motivat hotărârea sa, evidențiind următoarele: în ședința de judecată, inculpatul Căruceru a insistat la recuzarea întregului corp de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție, inclusiv acuzatorului de stat, Petru Iarmaliuc, din motiv că au fost încălcate drepturile sale.

În corespundere cu prevederile art.54 alin.(5), (6) CPP, abținerea sau recuzarea procurorului se soluționează: 1) în cursul urmăririi penale – de către procurorul ierarhic superior, 2) în cursul judecării cauzei – de către instanța respective. Hotărârea asupra recuzării nu este susceptibilă de a fi atacată.

Prin prisma normelor de drept menționate, instanța de judecată reține că autorul cererii de recuzare face referire la faptul că procurorul în perioada 2017-2019 avea legături de serviciu cu Dumitru Robu, Viorel Morari și Roman Statnîi, care în opinia sa, afectează dreptul său la apărare.

De altfel, instanța de judecată constată că prin formularea seturilor de argumente/motive specificate în cererile înaintate, autorul cererii de recuzare de fapt nu invocă careva circumstanțe obiectiv justificate care, potrivit prevederilor art.33 CPP, ar ține de competența judecătorului investit cu atribuția de examinare a propunerii de recuzare. Din contra, se reține că autorul, prin intermediul motivelor respective își manifestă dezacordul cu acțiunile sau inacțiunile efectuate/neefectuate de procurori în cadrul instrumentării dosarului penal intentat pe numele său.

Însă instanța de judecată **apreciază că nemulțumirea unei/unor anumite părți a procesului, față de** acțiuni procesuale efectuate sau neefectuate în cadrul urmăririi penale, precum și față de eventualele soluții date de procuror în cadrul acesteia, nu poate fi considerată ca o circumstanță obiectivă în măsură să implice recuzarea procurorului.

Din aceasta perspectivă, instanța apreciază că circumstanțele expuse de inculpatul Vladislav Căruceru nu reprezintă un motiv serios care ar pune la îndoială imparțialitatea procurorului.

Or, potrivit art.51 alin.(3) Cod de procedură penală, la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii. El, de asemenea, execută indicațiile scrise ale procurorului ierarhic superior privind înlăturarea încălcărilor de lege și omisiunilor admise la efectuarea și/sau la conducerea urmăririi penale. Astfel, procurorul este persoana competentă să decidă care acțiuni urmează a fi efectuate în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul

reprezentării învinuirii în ședințele de judecată, pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei în vederea stabilirii adevărului.

Dat fiind aceste constatări, rezultă că dezacordul părților cu eventualele soluții date de procuror pe marginea unei cauze aflate în gestiunea sa, precum și argumentele respectivelor părți referitoare la temeinicia sau legalitatea unei sau altei soluții, țin de competența instanței de judecată sau eventual procurorul ierarhic superior, dar nu a judecătorului investit cu atribuția de examinare a propunerii de recuzare.

Analizând aceste condiții în raport de situația din cauza este de reținut ca inculpatul Vladislav Căruceru nu a indicat nici un motiv prielnic care să pună la îndoială imparțialitatea întregului corp de procurori din cadrul Procuraturii Anticorupție, inclusiv acuzatorului de stat procuror Petru Iarmaliuc de la participarea în dosarul penal de acuzare a lui Vladislav Căruceru în care este acuzat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 309, 315 alin. (2) Cod penal, motivele fiind indicate drept formale, instanța catalogându-le ca un temei de apărare și tergiversare a examinării cauzei penale.

În temeiul celor menționate instanța apreciază că argumentele formulate de autorul cererii de recuzare nu reprezintă circumstanțe obiectiv justificate care pot determina apariția unor dubii de lipsă de imparțialitate a procurorului Petru Iarmaliuc desemnat în baza dispoziției din 05.07.2023 pentru participarea în ședința de judecată și reprezentarea învinuirii de stat în cauza penală de învinuire a lui Vladislav Căruceru.

Procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

La fel, prin încheierea din 27.05.2024, judecătorul Alexandru Negru, a respins propunerea de recuzare formulată de inculpat și apărător tuturor procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, inclusiv procurorului Petru Iarmaliuc.

Argumentele expuse în cererea dlui Vladislav Căruceru era ca instanța să se expună pe marginea declarației de recuzare a tuturor procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, inclusiv a acuzatorului de stat Petru Iarmaliuc, pe care el a formulat-o la etapa ședinței preliminare în fața judecătorului Denis Guzun. În acest sens, Vladislav Caruceru a invocat argumentele regăsite în respectiva cerere (f.d. 68), în special faptul că „el în calitate de acuzator de stat prezintă acuzarea de stat în cauza lui Viorel Morari, pe care tot el a deferit-o justiției la data de 07.02.2020. Tot el, prin ordonanța Procurorului General a fost numit să instrumenteze cauza penală în care persista o bănuială rezonabilă că persoane cu funcție de demnitate publică din procuratură ar fi extorcat de la familia XXXXXX XXXXXX 1800 000 euro, care viza și acțiunile lui Roman Statnîi și Viorel Morari. Susține că procurorul Petru Iarmaliuc ar fi fost promovat la Procuratura Anticorupție imediat după numirea la 06.10.2021 în funcția de procuror general a lui Dumitru Robu. A mai indicat că tot Iarmaliuc Petru de la 13.03.2017- 1310.2017 a exercitat la PA funcția de consultant al procurorului, iar în perioada 16.10.2017- 01.08.2022 activități de voluntariat. A mai indicat că de la 15.10.2021 până la 01.08.2022 procuror șef interimar al Procuraturii Anticorupție era Elena Cazacov, care a exercitat funcția de procuror anticorupție fiind colegă cu Viorel Morari și Roman Statnîi, dar și cu Dumitru Robu.

La fel, a mai indicat ca el, în calitate de procuror a mai efectuat investigații în raport cu angajați din cadrul MAI, inclusiv în raport cu procurorul Robu Dumitru, în privința căruia au fost dispuse și măsuri speciale de investigație

A mai indicat că după depunerea plângerii de către XXXXXX XXXXXX, lui i-a fost atribuită calitatea de bănuț iar în birourile sale au fost efectuate percheziții. A indicat că după ce i-a fost atribuită calitatea procesuală de bănuț, Procurorul General interimar Dumitru Robu i-a preluat din procedură cauza investigată de el aferent plângerii depuse de XXXXXX XXXXXX și a transmis-o procurorului pentru misiuni speciale din cadrul Procuraturii Generale, Ruslan Toma.

A menționat că la 16.05.2023 procurorul PCCOCS Dorel Zatic a dispus scoaterea lui Roman Statnîi de sub urmărire penală.

A indicat că analiza cronologiei traseului profesional al lui Viorel Morari, Dumitru Robu, Roman Statnîi, Elena Cazacov și Petru Iarmaliuc relevă că ei toți au activat în Procuratura Anticorupție sub conducerea nemijlocită a lui Viorel Morari. A apreciat că, lucrul în echipă mai mulți ani, generează înțelegere și cunoaștere reciprocă, concesi reciprocă și chiar consolidează prietenii sau alt gen de relații interpersonale, inclusiv formarea unei memorii instituționale.

A apreciat inculpatul că legăturile profesionale între procurorii și ex procurorii Procuraturii Anticorupție, privite în mod autonom sunt suficiente pentru a constata o îndoială obiectiv justificată aferentă lipsei de imparțialitate a procurorilor Procuraturilor Anticorupție.

A reiterat în acest sens că promovarea lui Petru Iarmaliuc la Procuratura Anticorupție și a lui Elena Cazacov la funcția de procuror șef al Procuraturii Anticorupție și implicit poziționarea lor pe poziții ierarhice inferioare în raport cu cel care i-a promovat, ar fundamenta această temere.

Instanța de judecată în încheierea din 27.05.2024 a reținut că „Aferent, motivelor invocate de inculpatul Căruțeru Vladislav în susținerea propunerii de recuzare în raport cu procurorul Iarmaliuc Petru (a se vedea pct. 8-15 din încheiere), instanța de judecată reține că din informațiile unanim cunoscute, care au fost reiterate pe larg și în mijloacele de informare în masă, Viorel Morari a fost suspendat din funcția de conducere la Procuratura Anticorupție la data de 23.01.2020. Ulterior în august 2021 cu acesta au fost încetate raporturile de serviciu.

Se reține că procurorul Petru Iarmaliuc a acces în funcția de procuror la Procuratura Anticorupție în octombrie 2021, fapt pe care l-a indicat în ședință de judecată.

Instanța de judecată apreciază că aceste informații combat argumentul inculpatului referitor la caracterul obiectiv al pretenției legături interpersonal dintre Iarmaliuc Petru și Viorel Morari sau alți participanți la proces (bazată pe înțelegere, cunoaștere reciprocă, concesi reciprocă și chiar prietenie sau memorie instituțională) care ar fi în măsură să pună la îndoială lipsa de imparțialitate a respectivului procuror la examinarea prezentei cauze. Din contra, cele specificate, demonstrează că afirmația respectivă reprezintă doar o deducție formulată de inculpat în urma analizei subiectivă a unor documente și evenimente.

Din aceste considerente, instanța de judecată nu a putut aprecia că în speță există circumstanțe faptice obiectiv justificate, în măsură să pună la îndoială imparțialitatea procurorului Petru Iarmaliuc.

Pentru aceste motive, instanța de judecată a apreciat că propunerea de recuzare formulată de inculpat respectivului procuror, este nefondată și pasibilă de respins”.

Astfel, analizând materialele administrate în cadrul verificării sesizării, s-a stabilit că argumentele/motivale invocate au fost examinate de către Procurorul General și de către instanța de judecată, adică au fost verificate prin prisma controlului ierarhic și cel judecătoresc.

Procedura în cadrul Colegiului de Disciplină și etică

Poziția petiționarului Vladislav Căruceru

În conținutul contestației din 30.05.2025, cet. Vladislav Căruceru a indicat că nu este de acord cu decizia adoptată de către Inspekția procurorilor din 21.05.2025, deoarece în opinia sa ”se impune a se atenționa că, diacronic, împrejurările de fapt descrise în detaliu în sesizare/plângere, relevau nu altceva decât existența unei activități cu caracter vădit penal, extrem de elaborate, deloc subtile și atent construite, prin folosirea cu rea-credință de către procurorii Dumitru Robu, Eduard Bulat, Elena Cazacov și Petru Iarmaliuc a funcțiilor și a instrumentarului procedural oferit de legiuitor.

Rezultatul final al acestei conduite infracționale constă în colectarea unui probator cu aparență de legalitate și temeinicie, folosit în încercarea de a suspenda petiționarul (Vladislav Căruceru) din funcția deținută, inculparea arbitrară în două cauze penale deferite justiției, atragerea în mai multe proceduri de ordin disciplinar, scopul principal decelat fiind cel al înlăturării din funcție și al contribuiri la denigrarea imaginii, pe baza unor fapte mincinoase și, respectiv, al realizării anchetei penale în cauza nr. XXXXXXXX, și nu doar, urmărindu-se inclusiv și împiedicarea administrării probatoriului necesar stabilirii adevărului în acest dosar.

Astfel, din luna octombrie 2021, în privința petentului au fost întreprins un șir de acțiuni ilegale orientate spre înlăturarea sa din sistemul procuraturii.

În acest sens, procurorii Dumitru Robu și Eduard Bulat au creat scenarii orientate spre inculparea petentului, folosindu-se în elaborarea acestor scenarii de procurorii ierarhic inferiori, fiind evidentă maniera profund nelegală în care cei doi au acționat, precum și faptul că aceștia în complicitate cu procurorii Elena Cazacov și Petru Iarmaliuc au înlocuit principiile ordinii de drept, spiritul și litera legii cu propriile lor voințe și dorințe.

Acțiunile exercitate în privința petentului au fost de natură să producă și au produs obstacole serioase în realizarea unor anchete penale eficiente, fiind îndreptate în cel mai infam mod la distorsionarea acestora, întru a produce temeri puternice, cu orientarea acțiunilor acțiunilor întreprinse în sensul dorit de acești procurori.

Acțiunile celor menționați au avut un caracter grav deoarece au vizat, de fiecare dată, pericol de privare de libertate a petentului, nemaivorbind de libera apreciere a probelor.

În contextul sesizării depuse, după cum rezidă, în loc ca cele reliefate să fie supuse unor verificări minuțioase și atente, inspectorul Constantin Miron, acționând cu scopul de a pune capăt procedurii disciplinare, neglijând aserțiunile instanței de contencios european, făcute în decizia din 15.04.2025, dată în cauza Bădescu și alții c. României, a catalogat sesizarea ca fiind o solicitare de a fi instituit un control administrativ asupra hotărârilor judecătorești și celor emise cu titlu de control ierarhic superior la subiect.

Această poziție a încălcat atribuția Inspecției de verificare a activității și conduitei procurorilor și anume – autosesizarea privitor la faptele ce pot constitui abateri disciplinare în activitatea procurorilor, precum și a condus la nerespectarea obligațiilor prevăzute la pct. 23 lit. a), c), e) și pct. 141 lit. a) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor.

O asemenea stare de lucruri denotă o lipsă totală de aparență în ceea ce privește îndeplinirea obligației instituite în sarcina Inspecției procurorilor de a efectua verificări apte să formeze convingerea unui observator independent că a fost analizată sesizarea de o manieră imparțială și rezonabilă.

În esență, exercitarea atribuțiilor de către un procuror în cadrul procesului penal este supunerea acestuia în fața legii și, ca un corolar al acestei cerințe, respectarea normelor de procedură. Inspecția procurorilor, în virtutea rolului său stabilit în lege în domeniul răspunderii disciplinare a procurorilor, verifică nerespectarea de către aceștia a normelor de procedură. Obiectul acestor verificări îl constituie numai abaterile disciplinare, așadar conduita procurorilor, aspect ce nu poate fi interpretat ca având semnificația unui control administrativ al hotărârilor emise într-o cauză penală.

Existența unor încheieri judecătorești sau a actelor procedurale emise în ordinea controlului ierarhic superior nu este în măsură să justifice exonerarea de răspundere disciplinară a unui procuror, pentru că efectul juridic al acestora acoperă un segment al procedurii și nu vizează conduita procesuală în întregime.

Concordant, pentru stabilirea cu exactitate a elementelor de fapt referitoare la abaterile disciplinare, care formează obiectul sesizării, se impunea analiza, verificarea și soluționarea solicitărilor făcute în integralitatea lor, în vederea asigurării unei investigații eficace, corespunzătoare standardelor minime, stabilite cu mai multe prilejuri de Curtea de la Strasbourg.

Astfel, deloc nu a fost luat în considerare că cei nominalizați în sesizare au denaturat faptele pentru a face posibilă anchetarea penală a petentului, ceea ce rezultă vădit din acțiunile desfășurate în privința acestuia, în special scopul lor, care nu se încadrează în cel prevăzut la art. 1 din Codul de procedură penală și nu poate fi nicidecum de negat.

Faptele sesizate în privința procurorilor reclamați nu se referă la modul în care aceștia au interpretat legea, nici la modul în care au interpretat probele, și nici nu se referă la aderarea la o opinie izolată sau chiar la elaborarea unei singure opinii asupra unei chestiuni juridice sau la reexaminarea unei probleme deja decise în contextul soluționării de către instanța de judecată și procurorul ierarhic superior a cererilor de recuzare.

Procurorii vizați au fost acuzați de faptul că au acționat cu scopul de a fi ticluită baza factologică în așa fel ca să fie generat un raționament juridic care avea o aparență de validitate pentru a fundamenta soluțiile specificate care altfel ar fi fost imposibil de pronunțat.

Factologia celor sesizate indică la faptul că procurorii Petru Iarmaliuc, Elena Cazacov și Dumitru Robu, acționând în favoarea ex-colegilor, au modificat în mod conștient baza factologică pentru a dezvolta un argument juridic și a deferi justiției cauzele penale în privința petiționarului, în vederea justificării soluțiilor determinante în cauzele penale referitoare la ex-colegi. Procedând astfel, cei trei au adus un beneficiu ex-colegilor și au prejudiciat interesul general. O astfel de cale de acțiune a plasat hotărârile pronunțate în privința petentului în afara sferei conceptului de

legalitate inerent oricărui act procedural emis în procesul penal.

Însuși faptul că procurorii Petru Iarmaliuc, Elena Cazacov și Dumitru Robu au acționat în scopul obținerii unui rezultat predeterminat dovedește că au adoptat în mod intenționat comportamentul contestat.

În acest sens, ei au distorsionat date referitoare la fapte, fără nici o justificare obiectivă și au ignorat în mod conștient realitatea obiectivă, fapt ce rezultă incontestabil, în primul rând, din prezența, la momentul evenimentelor, a dependenței profesionale, financiare și ierarhice a procurorilor Petru Iarmaliuc și Elena Cazacov de procurorul Dumitru Robu, care, în virtutea funcției de Procuror General interimar se afla în vârful piramidei organelor procuraturii. În privința celui din urmă petentul a exercitat urmărirea penală în două cauze penale. Doar această nuanță deja trebuia să impună Inspectorului întrebarea cu privire la scopul adevărat al represiviunilor arbitrar exercitate față de petent.

Din punct de vedere subiectiv, vinovăția procurorilor Petru Iarmaliuc, Elena Cazacov și Dumitru Robu îmbracă forma relei credințe și rezultă din împrejurarea creării impedimentelor de deferire a cauzei penale privind delapidările de la SA "Metalferos", precum și dispunerii preluării cauzei penale privind acțiunile infracționale ale foștilor colegi din cadrul Procuraturii Anticorupție de petent în mod nejustificat, mai bine zis născocit, prin ticluirea unei cauze penale, cu scenariul absolut mincinos, în condițiile în care ancheta penală era finalizată, fiind redactat rechizitoriul.

Consecința imediată a conduitei acestor procurori denotă, inclusiv sub aspectul laturii obiective, imixtiunea în activitatea petiționarului, precum și încălcarea principiului continuității procurorului în efectuarea urmăririi penale, al imparțialității, al independenței procurorului.

Acțiunile descrise creează aparența unei lipse de imparțialitate, care este de natură a afecta prestigiul și imaginea justiției, precum și de a conduce la decredibilizarea organelor procuraturii.

Lipsa unui răspuns disciplinar adecvat creează toate premisele ca modul de operare al numiților – periculos și fraudulos aplicat în privința petentului – ar putea fi aplicat oricărui procuror, cu consecința pierderii încrederii societății în independența și imparțialitatea justiției, iar colateral – periclitarea siguranței procurorilor în substanța exercitării atribuțiilor acordate prin lege.

În ipoteza celor reliefate, conform prevederilor art.49 alin.(4) din Legea nr. 3/25.02.2016 petentul a solicitat:

1. admiterea contestației,
2. casarea, ca neîntemeiată, a deciziei din 21.05.2025 emisă de inspectorul în inspecția procurorilor Constantin Miron;
3. emiterea unei noi decizii, prin care să fie aplicate reclamațiilor sancțiunile disciplinare pentru abaterile grave comise, în conformitate cu legislația în vigoare și cu principiul proporționalității sancțiunilor.

Poziția reprezentantului Inspecției procurorilor

În ședința Colegiului de Disciplină și etică, Inspecția procurorilor a fost reprezentată de către inspectorul Constantin Miron.

Inspectorul a menționat că susține poziția expusă în decizia adoptată deoarece în urma acțiunilor întreprinse de către Inspecția Procurorilor nu au fost stabilite temeiuri pentru tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor P.Iarmaliuc și E. Cazacov.

Constatările Colegiului de disciplină și etică:

În urma analizei argumentelor invocate de petent, în coroborare cu materialele acumulate în cadrul verificărilor de către Inspecția procurorilor, Colegiul consideră că contestația depusă este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente:

Antrenarea răspunderii disciplinare a procurorilor presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- existența unei valori sociale lezate, constând în obligațiile de serviciu și normele de conduită stabilite prin legi, regulamente sau Codul de etică al procurorilor;
- existența unui subiect al abaterii disciplinare, respectiv un procuror care este în raporturi de muncă cu Procuratura la data comiterii abaterii disciplinare;
- existența unei fapte prin care sunt nerespectate fie una sau mai multe obligații de serviciu, fie principii de etică;
- existența unei urmări prejudiciabile;
- existența unei legături de cauzalitate între fapta comisă și rezultatul produs;
- vinovăția procurorului care comite abaterea disciplinară, manifestată fie sub forma intenției, fie sub forma neglijenței grave.

După cum rezultă din materialele cauzei, autorul sesizării cu privire la faptele ce prezintă pretinse abateri disciplinare, invocă abateri ce derivă din activitatea decizional-procesuală a procurorului Petru Iarmaliuc și Cazacov Elena, în raport cu soluțiile procesuale adoptate pe fondul cauzei și, corespunzător, în ordine de control ierarhic.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judiciar. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia.

Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului de disciplină și etică, angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

La rândul său, Consiliul Superior al Procurorilor, a dezvoltat această jurisprudență punctând că, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele acțiuni ale procurorilor, care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă, ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni.

Din perspectivă jurisprudențială, este evident că, omisiunile admise într-un proces penal trebuie să poată fi corectate și înlăturate prin intermediul căilor de atac sau a altor proceduri legale și nu pot avea drept consecință responsabilizarea individuală a procurorului. Or, rolul căilor de atac și anumite prevederi din Codul de

procedură penală sunt anume pentru a înlătura omisiunile organului de urmărire penală și a procurorului. Procurorul, este unica persoană împuternicită de a aprecia probele administrate conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, pentru a se constata dacă este sau nu cazul de a porni o urmărire penală.

În acest sens poate fi menționată practica internațională cu privire la independența judiciară, ca exemplu cauza Baltasar Garçon contra Spaniei, în care Comitetul ONU pentru drepturile omului a explicat că: „principiul independenței judiciare, esențial pentru exercitarea liberă a funcției judiciare, impune ca judecătorul, la fel ca procurorul, să poată interpreta și aplica legea și să evalueze faptele și probele în mod liber, fără intimidări, obstrucții sau ingerințe în exercitarea atribuțiilor sale. Judecătorul nu trebuie să fie supus acțiunilor penale sau disciplinare ca urmare a conținutului hotărârilor sale, cu excepția cazurilor de infracțiune gravă, corupție, abatere gravă sau incompetență care îl face incompatibil cu funcția, și doar prin proceduri care respectă garanțiile unui proces echitabil. Erorile judiciare ar trebui corectate prin revizuirea hotărârii de către o instanță superioară”.

La fel Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni în pct.83 din Avizul nr.16 (2021) privind implicațiile deciziilor Curților internaționale și ale organelor tratatelor în ceea ce privește independența procurorilor din punct de vedere practic a evidențiat că: „principiul independenței sistemului judiciar, o garanție esențială a exercitării independente a funcțiilor judiciare, presupune capacitatea judecătorilor și procurorilor de a interpreta și aplica legea, precum și de a evalua în mod liber faptele și probele, fără a fi supuși intimidării, obstrucționării sau imixtiunii în exercitarea funcțiilor lor. Judecătorii nu ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni penale sau disciplinare pentru conținutul deciziilor lor, cu excepția cazurilor de infracțiune, corupție, abatere profesională sau incompetență gravă, astfel încât să îi facă inapți să își îndeplinească atribuțiile; în astfel de cazuri, sancțiunea ar trebui impusă în conformitate cu procedurile care respectă garanțiile unui proces echitabil. De asemenea, ar trebui să se prevadă posibilitatea de a corecta erorile judiciare prin revizuirea deciziei de către o instanță superioară”.

Potrivit art.7 din Carta Universală a Judecătorului „procedurile disciplinare trebuie să se desfășoare conform principiului procesului echitabil. Cu excepția cazurilor de rea-credință sau neglijență gravă, stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă, nu se poate declanșa vreo acțiune disciplinară împotriva unui judecător pentru modul în care a interpretat el legea, sau a apreciat faptele, sau a evaluat probele, într-o cauză concretă”.

Conform art.3 alin. (4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură „Procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Alin.(6) din același articol prevede că „În condițiile prevederilor art. 13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești”.

În această ordine de idei, referitor la argumentele expuse în sesizare de către dl XXXXXX XXXXXX precum că de către procurorii Petru Iarmaliuc și Cazacov Elena s-au comis acțiuni sau inacțiuni ce constituie abateri disciplinare, verificarea realizată de Inspekția procurorilor, nu a scos în evidență acțiuni ale procurorilor care ar fi fost

săvârșite irațional, cu rea-credință sau abuziv, care să fi dus la producerea unor consecințe grave. Cele invocate de autorul sesizării, este mai mult un dezacord cu acțiunile și hotărârile adoptate de procurori, modul de contestare a căreia este prevăzută de legislația procesual penală în vigoare, de care s-a și folosit petentul, în exercitarea drepturilor sale.

Potrivit art.6 CEDO orice persoană are dreptul la judecare în mod echitabil, de către o instanță independentă și imparțială. În acest sens, imparțialitatea denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri. Curtea face distincții între abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens.

În speță, motivul precum că procurorii sunt prieteni sau că ar fi în subordine ierarhică, nu este plauzibilă, or, procurorul este independent în luarea deciziilor și execută doar indicații scrise ale procurorului ierarhic superior, în speță nu s-au stabilit asemenea circumstanțe, motiv pentru care nu putem vorbi că relația lor ar fi depășit nivelul unei relații profesionale de colegi de serviciu. De asemenea, nu există niciun indiciu că, în ciuda obligației lor de a respecta secretul profesional ca procurori, aceștia ar fi împărtășit informații substanțiale cu privire la cauza penală, sau alte circumstanțe care l-ar fi determinat pe procurorul Iarmaliuc să-și formeze o opinie preconcepută cu privire la fondul cauzei.

La fel, nu a sa stabilit careva dependență între procurorii vizați în sesizare, iar simplul fapt că acestea au activat într-o procuratură nu este suficient pentru a justifica în mod obiectiv temerile petiționarului cu privire la lipsa de imparțialitate a procurorului Iarmaliuc Petru. (CEDO cauza Steck-Risch și alții c. Liechtenstein din 11.05.2010, cererea nr.29061/08, pct.47-49).

Referitor la alegațiile precum că procurorii nu ar fi imparțiali, există hotărâri a procurorului ierarhic superior și a instanței de judecată, care au respins solicitările cu privire la recuzare pe acest motiv, considerând că nu sunt careva temeiuri obiective de a pune la îndoială obiectivitatea procurorului.

În aceste circumstanțe, potrivit pct.77⁶ subpct.2) lit.b) a Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, examinând contestația asupra deciziei de încetare a procedurii disciplinare emisă de către Inspekția procurorilor, Colegiul de disciplină și etică a adoptat soluția de respingere a contestației.

În conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratura, pct.77⁶ subpct.2) lit. b), 78 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016 (cu modificările ulterioare din 24.01.2017, 28.05.2020 și 18.12.2020), Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. A respinge contestația depusă de către cet. Vladislav Căruceru, împotriva deciziei Inspekției procurorilor din 21.05.2025 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor Petru Iarmaliuc și Elena Cazacov.

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

Președinte al Colegiului de disciplină și etică *semnat* Alexandru LOZAN